

بگه؛ پژوهشی پیرامون، کعبه و حج

قسمت نهم و آخر

محمد رجبی

خدا اقبالان کنید. (طبیر جلد ۲۰۹/۱) خدا اقبالان کنید.

در تورات و انجلیل، ذیح اسحاق است و دلیل آن بی حرمتی

به خانواده یعنی: هاجر و اسماعیل است که ابراهیم، برای

رضایت سارا به آن کارت می دهد!

"خداندان ابراهیم را آمود و بود وی چنین گفت: اینک

فرزند خوبی را برگیر، پسر خودت اسحاق را از

همسرت، ارا که به او عشق من ورزی و به سوی کوه

"مرایه" (بهای در قدمت مرکزی فلسطین، شرق اورشلیم)

روانه شو و اورا در آنجا قراری". (تورات، سفرتکوین

۲۰۱۱. امتحان و سوسه کگارد)

"هنگامی که ابراهیم معموق و متالم و اسحاق در کنار او

سواره پیش می فرند، لحظه ای ابراهیم چشانش را باز

کرد و از دور کوکی را در مرایه دید. ستران را پشت

کوه رها کرده و تنها با اسحاق از کوه بالا بفند، آرام و

بی صدا گم جم کرد و آرام چافوار در آور، درین

هگام چشیده بگوشنده که خدا معنی کرد و داده ای

گوشنده ای را برگرداند. گاهی از فرموش کردن مطلب یا آرس

و یا چیزی دیگری گلایه مانند. مثلاً می خواهد با شخصی تماش بگیرند

ولی نام او و یا دیگر جزئیات مربوط به آن شخص را فراموش

می کنند. باید توجه داشت حافظه یک آن مخصوص به آن استفاده از

از قبیل اسم افراد مکان ها: شماره تلفن، آدرس، زمان ملاقات

کتاب هایی که خوانده اند و... حتی افرادی که تصویر کنندگی از

حافظه ای برخوردارند. گاهی از فرموش کردن مطلب یا آرس

و یا چیزی دیگری خواهد ماند. مثلاً می خواهد با شخصی تماش بگیرند

او را بگیرد. مگر خواهد بود و چون اسحاق بزرگ شد

باشد چنین خواهم کرد. (طبیر ۲۰۱۱/۱)

"این ایمان بود که سبب شد ابراهیم این وعده را پذیرد

که همه ای مل زمین باید از ذریه او برکت گیرند"

(کتاب مقدس، پیشین)

منابع:

- طبیر، محمد بن جریر، تاریخ الرسل والملوک، ترجمه،

قاسم باینده، انتشارات اساطیر، ۱۳۵۲

- حمیدی، جعفر، تاریخ اورشلیم، انتشارات سپهر، تهران

۱۳۵۴

- شهیدی، جعفر، تاریخ تحلیلی اسلام، نشردانشگاهی،

تهران ۱۳۵۵

- لوى، حبيب، تاریخ پهود در ایران، تهران ۱۳۳۴

- زین کوب، عبد الحسین، بامداد اسلام، انتشارات

امیر کبیر، تهران ۱۳۵۷

- امام خمینی، توضیح المسائل،

- سرزمین نور، سازمان حج و زیارت، جمهوری اسلامی

ایران ۱۳۸۹

- فاتحی، پروین، معراج پیامبر (ص)، انتشارات علمی

فرهنگی، تهران ۱۳۸۸

- سیاحی، جعفر، گرگزه تاریخ زندگی پیامبر کرم (ص)

پژوهشکده فدان و مفتر تهران ۱۳۹۲

- کی بیکار، سورن، ترس و لرز، حوزه هنری ۱۳۷۳

تهران.

است که فرمان خدار اجابت کند، و شیطان از پیش ساره

که ذیحه از مرگ جلوگیری می کند، پس ای بندگان

آندیشه

برفت تا به اسحاق رسید و گفت: صبح زود پردر تورا

کرده اند که دنیج اسامیل کجا می برد؟ اسحاق گفت: برای کاری می رویم، شیطان

بود! این عباس گفته است که: تورا می برد که قربان کنید! اسحاق گفت: برای

چه؟ گفت: خداش فرمان داده اسحاق گفت: اگر فرمان

اسحاق بود!

عامر نیز روابت کرده که دنیج اسحاق سوی ابراهیم رفت

اسحاق بود! این سایه و گفت: او را کجا می برد؟ ابراهیم گفت: برای کاری

وابوالهبلی آورده اند که می برم، شیطان گفت: می بردی قربان کنی؟ بنداری

خدایت فرمان داده که خداش بود!

ذیح اسحاق بود

و از [قارآن آن] آورده اند که باشد چنین خواهم کرد. (طبیر ۲۰۱۱/۱)

یوسف به پادشاه گفت: چرا تغواختی با من غذا خوری؟

"از این عباس روابت کرده اند: که وقتی جبرئیل ساره را

نشاره داده اسحاق از شیخ میان

بعد از یوسف پسر عقوب رسول الله، پسر اسحاق

دو انگشت گرفت که چنین بود. و چون اسحاق

ذیح الله، پسر ابراهیم خلیل الله هستم!

بشارت داده بود: به قربان کرد اور فرمان داری کار بند که می صابر

شایعه دید. این می خواهد این را بخانه باز گشته.

"مرایه" (بهای در قدمت مرکزی فلسطین، شرق اورشلیم)

روانه شو و اورا در آنجا قراری".

۲۰۱۱. امتحان و سوسه کگارد)

یوسف به پادشاه گفت: چه اتفاقی از یوسف را باشند

و پنهان کنند که گفتند: به ندر بخشش و فاکن او

و پنهان کنند که گفتند: این را بخاطر این دیدن است!

این عباس در روابت دیدگری آورده اند که توچیت کنند

که این را بخاطر این دیدن است!

عمرین عبدالعزیز، از یک عباس روابت کرد: پسری بادر

کدامیک بود؟ اسامیل با اسحاق یهودی بود: پسر ابراهیم ای ابراهیم

کرفت و همی کشید و خدا عزوجل فوج می سپری

اسحاق کشید و خدا عزوجل فوج می سپری

در قدر آن مقصود پسر ابراهیم بود: پسر ابراهیم

شایعه دید. این مقصود پسر ابراهیم بود: پسر ابراهیم

قرآن مقصود پسر ابراهیم بود: پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم

خداش داده بود: این مقصود پسر ابراهیم بود: این مقصود پسر ابراهیم